

32. Sonntag im Jahreskreis

Weisheit 6,12-16

Strahlend und unvergänglich ist die Weisheit; wer sie liebt, erblickt sie schnell, und wer sie sucht, findet sie. Denen, die nach ihr verlangen, kommt sie zuvor und gibt sich zu erkennen. Wer sie am frühen Morgen sucht, braucht keine Mühe, er findet sie vor seiner Türe sitzen. Über sie nachzusinnen, ist vollkommene Klugheit; wer ihretwegen wacht, wird schnell von Sorge frei. Sie geht selbst umher, um die zu suchen, die ihrer würdig sind; freundlich erscheint sie ihnen auf allen Wegen und kommt ihnen entgegen bei jedem Gedanken.

1 Thessalonicher 4,13-18

Schwestern und Brüder, wir wollen euch über die Entschlafenen nicht in Unkenntnis lassen, damit ihr nicht trauert wie die anderen, die keine Hoffnung haben. Denn wenn wir glauben, dass Jesus gestorben und auferstanden ist, so wird Gott die Entschlafenen durch Jesus in die Gemeinschaft mit ihm führen. Denn dies sagen wir euch nach einem Wort des Herrn: Wir, die Lebenden, die noch übrig sind bei der Ankunft des Herrn, werden den Entschlafenen nichts voraushaben. Denn der Herr selbst wird vom Himmel herabkommen, wenn der Befehl ergeht, der Erzengel ruft und die Posaune Gottes erschallt. Zuerst werden die in Christus Verstorbenen auferstehen; dann werden wir, die Lebenden, die noch übrig sind, zugleich mit ihnen auf den Wolken in die Luft entrückt zur Begegnung mit dem Herrn. Dann werden wir immer beim Herrn sein. Tröstet also einander mit diesen Worten!

XXXII Неділя звичайного періоду

Мудр 6, 12-16

Мудрість пресвітла й нев'януха, – легко її лицезрять, які люблять її, і знаходять її ті, які її шукають. Хто її прагне, тим вона наперед дає себе пізнати. Хто вранці вибирається до неї, той не буде трудитись: сидючи її застане під дверима своїми. Над нею роздумувати – розсудливості вершина. Хто через неї не досипляє, той незабаром безтурботний буде. Сама ж вона скрізь ходить та шукає тих, які її гітні, і на стежках з'являється їм приязно та йде назустріч кожній їхній думці.

1 Сол 4, 13-18 (довше) або 13-14 (коротше)

Не хочемо, щоб ви, брати, не знали про померлих, аби не сумували, як і інші, котрі не мають надії. Бо коли віримо, що Ісус помер і воскрес, то й тих, які послули, через Ісуса Бог приведе з Ним.

Кінець короткого фрагменту

Це говоримо вам Словом Господнім: що ми, живі, які залишимося до приходу Господнього, не випередимо померлих. Адже сам Господь з наказом, при голосі архангела і при Божій сурмі, зіjde з неба, – і першими воскреснуть померлі в Христі. Потім ми, живі, які залишимося, разом з ними будемо підхоплені на хмари, на зустріч з Господом у повітрі, – і так завжди будемо з Господом. Тому потішайте одне одного цими словами.

Мт 25, 1-13

Того часу Ісус розповів своїм учням цю притчу: «Тоді Царство Небесне буде подібне до десяти дів, які, взявши свої світильники, вийшли назустріч молодому. П'ять із них були нерозумні, а п'ять – мудрі. Нерозумні, взявши свої світильники, не взяли із собою олії. А мудрі взяли олію, в посудинах, разом зі своїми світильниками. Оскільки молодий запізнювався, всі задрімали й поснули. А в середині ночі пролунав крик: «Ось молодий, виходьте йому назустріч!» Тоді всі ті дівки встали і прикресли свої світильники. Нерозумні сказали мудрим: «Дайте нам трохи вашої олії, бо наші світильники гаснуть!» А мудрі у відповідь кажуть: «Щоби часом не забракло і нам, і вам, краще підіть до продавців та й купіть собі». Коли вони пішли звідти купувати, прийшов молодий, і ті, які були готові, увійшли з ним на весілля, і двері зачинились. Врешті приходять й інші дівки та й кажуть: «Пане, пане, відчини нам!» А він у відповідь сказав: «Воістину кажу вам: я вас не знаю!» Тож пильнуйте, бо не знаєте ні дня, ні години».

Matthäus 25,1-13

In jener Zeit erzählte Jesus seinen Jüngern das folgende Gleichnis: Mit dem Himmelreich wird es sein wie mit zehn Jungfrauen, die ihre Lampen nahmen und dem Bräutigam entgegen gingen. Fünf von ihnen waren töricht und fünf waren klug. Die törichten nahmen ihre Lampen mit, aber kein Öl, die klugen aber nahmen mit ihren Lampen noch Öl in Krügen mit. Als nun der Bräutigam lange nicht kam, wurden sie alle müde und schliefen ein. Mitten in der Nacht aber erscholl der Ruf: Siehe, der Bräutigam! Geht ihm entgegen! Da standen die Jungfrauen alle auf und machten ihre Lampen zurecht. Die törichten aber sagten zu den klugen: Gebt uns von eurem Öl, sonst gehen unsere Lampen aus! Die klugen erwiderten ihnen: Dann reicht es nicht für uns und für euch; geht lieber zu den Händlern und kauft es euch! Während sie noch unterwegs waren, um es zu kaufen, kam der Bräutigam. Die Jungfrauen, die bereit waren, gingen mit ihm in den Hochzeitssaal und die Tür wurde zugeschlossen. Später kamen auch die anderen Jungfrauen und riefen: Herr, Herr, mach uns auf! Er aber antwortete ihnen und sprach: Amen, ich sage euch: Ich kenne euch nicht. Seid also wachsam! Denn ihr wisst weder den Tag noch die Stunde.